

Bruxelles, den 29.5.2013
COM(2013) 317 final

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

i henhold til artikel 395 i Rådets direktiv 2006/112/EF

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

i henhold til artikel 395 i Rådets direktiv 2006/112/EF

1. BAGGRUND:

I henhold til artikel 395 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ("momsdirektivet") kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i direktivet, for at forenkle afgiftsopkrævningen eller for at forhindre visse former for momsunddragelse eller momsundgåelse. Da denne procedure indebærer fravigelse af de generelle momsprincipper, skal en undtagelse i henhold til Den Europæiske Unions Domstol faste retspraksis være begrænset i omfang og stå i rimeligt forhold til formålet.

Ved brev registreret i Kommissionen den 3. april 2013 anmodede Det Forenede Kongerige om tilladelse til at videreføre en foranstaltning, der fraviger artikel 193 i momsdirektivet. I overensstemmelse med direktivets artikel 395, stk. 2, underrettede Kommissionen ved brev af 14. maj 2013 de øvrige medlemsstater om anmodningen fra Det Forenede Kongerige. Ved brev af 15. maj 2013 underrettede Kommissionen Det Forenede Kongerige om, at den rådede over alle de oplysninger, som den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.

Det Forenede Kongerige anmoder om tilladelse til fortsat at anvende ordningen for omvendt betalingspligt på mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger, for hvilke landet opnåede en undtagelse i april 2007¹. Der var tale om en tidsbegrænset foranstaltning, som udløb den 30. april 2009. Foranstaltningen blev dog senere forlænget til den 30. april 2011².

Efter forlængelsen anmodede Tyskland, Italien og Østrig om en lignende undtagelse for mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger, da disse medlemsstater også var ramt af svig i disse sektorer. Det mundede ud i en afgørelse, som gav disse tre medlemsstater tilladelse til at anvende den ønskede undtagelse. Det Forenede Kongeriges undtagelse med blev samme lejlighed forlænget endnu engang, hvilket betyder, at tilladelserne for alle de pågældende medlemsstater har samme udløbsdato, nemlig den 31. december 2013³.

Endelig anmodede også Nederlandene, i oktober 2012, om en tilsvarende undtagelse for bl.a. mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger, men accepterede, at undtagelsen også udløber den 31. december 2013, for i fremtiden at gøre det muligt

¹ Rådets beslutning 2007/250/EF af 16. april 2007 om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 193 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 109 af 26.4.2007, s. 42).

² Rådets beslutning 2009/439/EF af 5. maj 2009 om ændring af beslutning 2007/250/EF om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 193 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 148 af 11.6.2009, s. 14).

³ Rådets gennemførelsesafgørelse 2010/710/EU af 22. november 2010 om tilladelse til Tyskland, Italien og Østrig til at indføre en særlig foranstaltning, der fraviger artikel 193 i direktiv 2006/112/EF, og om ændring af beslutning 2007/250/EF med henblik på at forlænge gyldighedsperioden for den tilladelse, der er givet til Det Forenede Kongerige (EUT L 309 af 25.11.2010, s. 5).

at gennemføre en alternativ og mere harmoniseret politik til bekæmpelse af momssvig⁴.

Det bør ligeledes understreges, at den undtagelse, som Det Forenede Kongerige opnåede, ikke skulle være en længerevarende foranstaltning, der forlænges i det uendelige. Det bør især bemærkes, at en række medlemsstater for nylig under forhandlinger i Rådet om lignende undtagelser gav udtryk for bekymring og understregede, at enhver undtagelse fra systemet med betalinger over flere omgange skal være sidste udvej og en nødforanstaltning i tilfælde af påvist svig, og at der skal stilles garantier for undtagelsens nødvendige og ekstraordinære karakter, dens varighed og de berørte produkters særlige kendetegn. Disse medlemsstater har tillige påpeget, at ordningen for omvendt betalingspligt altid indebærer en risiko for, at svig flyttes til andre medlemsstater, og de har mindet om, at omvendt betalingspligt ikke må anvendes systematisk for at råde bod på manglende kontrol hos skattemyndighederne i en medlemsstat.

2. OMVENDT BETALINGSPLIGT

I henhold til artikel 193 i momsdirektivet påhviler momsen den afgiftspligtige person, der foretager en afgiftspligtig levering af varer eller ydelser. Formålet med ordningen for omvendt betalingspligt er, at afgiftspligten lægges over på den afgiftspligtige person, som modtager leveringen.

Svig kan opstå ved, at forhandlere "forsvinder" for bevidst at undgå at betale moms til skattemyndighederne efter at have solgt deres varer. Deres kunder har imidlertid ret til momsfradrag, da de er i besiddelse af en gyldig faktura. I de værste af sådanne sager om momsunddragelse leveres de samme varer eller ydelser flere gange, uden at der betales moms til skattemyndighederne, ved hjælp af en såkaldt "momskarrusel" (hvor varer og ydelser handles mellem medlemsstater). Ved i sådanne tilfælde at udpege den person, som varerne eller ydelserne leveres til, som den afgiftspligtige person, kan ordningen for omvendt betalingspligt fjerne muligheden for denne form for afgiftsunddragelse.

3. ANMODNINGEN

Det Forenede Kongerige anmoder under henvisning til artikel 395 i momsdirektivet om, at Rådet på forslag af Kommissionen giver Det Forenede Kongerige tilladelse til at videreføre den særlige foranstaltning, der fraviger artikel 193 i momsdirektivet med hensyn til anvendelsen af ordningen for omvendt betalingspligt på mobiltelefoner og integrerede kredsløbsanordninger såsom mikroprocessorer og CPU'er i den tilstand, de er i, inden de integreres i slutbrugerprodukter.

4. KOMMISSIONENS STANDPUNKT

Når Kommissionen modtager anmodninger i henhold til artikel 395 i momsdirektivet, undersøger den disse anmodninger for at forvisse sig om, at de grundlæggende betingelser for at imødekomme dem er opfyldt, dvs. om den foreslåede særlige foranstaltning forenkler procedurerne for momspligtige personer og/eller skatteforvaltningen, eller om forslaget forhindrer visse former for

⁴ Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/116/EU af 5. marts 2013 om bemyndigelse af Kongeriget Nederlandene til at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 193 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 64 af 7.3.2013, s. 4).

afgiftsunddragelse eller -undgåelse. I den forbindelse har Kommissionen altid anlagt en snæver og forsigtig tilgang for at sikre, at undtagelserne ikke undergraver det almindelige momssystem, at de er begrænsede i omfang og nødvendige og står i rimeligt forhold til formålet.

Som nævnt ovenfor har det aldrig været hensigten, at den undtagelse, som Det Forenede Kongerige blev tildelt, skulle være længerevarende. Hensigten var at give Det Forenede Kongerige mulighed for at iværksætte almindelige foranstaltninger til bekæmpelse af svig i denne sektor. Kommissionen kan forstå, at Det Forenede Kongerige har truffet visse foranstaltninger, bl.a. bedre efterforskningsmetoder, skærpet kontrol samt kontrol forud for registrering, som vil kunne anvendes, når undtagelsen udløber.

Desuden viser de mange anmodninger om undtagelser som følge af den undtagelse, som Det Forenede Kongerige blev tildelt, også tydeligt, at svig inden for disse sektorer har flyttet sig mellem medlemsstater (Det Forenede Kongerige, Østrig, Tyskland, Italien og Nederlandene). Det står derfor nu klart, at den første undtagelsesforanstaltning har haft en negativ indvirkning på svig i andre medlemsstater og dermed en ugunstig indvirkning på det indre marked som helhed. Desuden skal en ny medlemsstat, når den oplever denne type svig og ikke har nogen hurtig reaktionsmekanisme⁵, i henhold til den nuværende undtagelsesprocedure vente flere måneder, før der kan gives tilladelse til en lignende undtagelse, hvilket udsætter den nye medlemsstat for yderligere negativ påvirkning. Disse følgevirkninger er langt alvorligere end oprindeligt antaget.

Da alle disse undtagelser har samme udløbsdato, bør det være muligt at nå til enighed om en samlet EU-løsning.

5. KONKLUSION

På grundlag af ovennævnte forhold er Kommissionen imod anmodningen fra Det Forenede Kongerige.

⁵ Som foreslået ved COM(2012) 428 af 31.7.2012.